

Fra Workshop:
Collage detalje
lavet af pigen
lavet af pigen
sammen med sin
mor og bedstemor
- de tre personer
på billedet, der er
ved at finde deres
fortælling i
fællescollagen på
udstilling.

Fra Workshop:
Collage. Alle
collagerne fra
workshoppen
indgik i den store
collage.

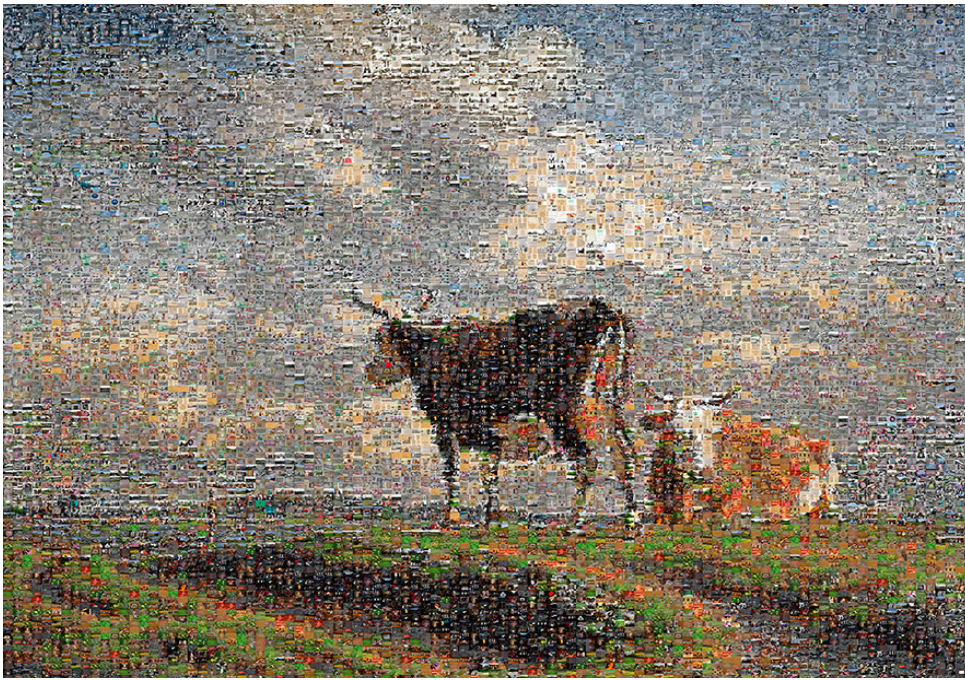
Publishing House: Re-write History, 2016. 200 x 300 cm. Collage. 2000 magneter. S/H baggrundsbilledet er fra Ålborg Centrum, 1930 // Værket i transformation.

Publishing House: Re-write History. Baghaven, før, under og efter
transformationen. Fra udstillingen. Fra selve workshoppen. Collage
fra workshoppen.

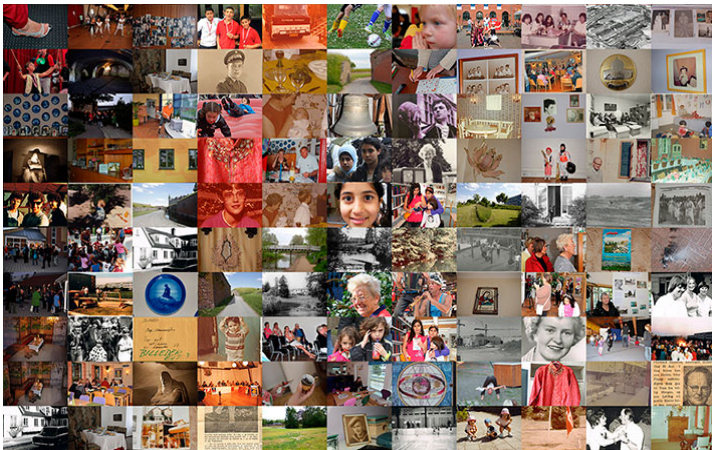
PUBLISHING HOUSE: RE-WRITE HISTORY, 2016

I et tæt kunstnerisk samarbejde med den palæstinensiske kunstner Noor Abu Arafah og på tværs af vidt forskellige kulturelle baggrunde, skabtes et stedspecifikt, relationelt og borgerinddragende kunstprojektet i fælleshuset Baghaven, på Ravnkildevej i Aalborg Øst. I flere perioder i foråret 2016 benyttet vi boligen, "Baghaven", som produktionssted, research-site i optakten til udstillingen INTERMOLECULAR SPACES i Kunsthal NORD. Med interventionskunstens og den relationelle æstetiks potentiale engagerede vi beboerne i en række arrangementer. En tre-dages workshop blev udviklet og afholdt i "Baghaven". På det abstrakte plan tog vi afsæt i fysikkens begreb: Intermolekylære kræfter betegner to eller flere molekylers påvirkning af hinanden, der både kan være frastødende og tiltrækkende – som magneter. Konkret er resultatet blevet ét stort fælles værk, 'Publishing House: Re-write history', der består af de personlige historier i forhold til Ålborg by og omegn. Hved deltager lavede en collage af private fotografier, arkivmateriale fra Ålborg Stadsarkiv, lokalaviser m.m., hvor de gennem collagen skulle fortælle deres historie og relation til Ålborg. Hvordan har de været med til at påvirke historien - og omvendt. Vi brugte de mange collager fra workshoppen som materiale til vores magnetisk kunstværk, som består af 2000 magneter (5x7 cm) og tilsammen danner ét billede. Beskurene kunne på udstillingen flytte rundt på magnetbrikkerne og derved genfortælle eller redefinere historien. De kunne også tage magneterne med hjem og fx hænge dem på køleskabet. Derved ville magneten og motivet, som en lille fragmentarisk fortælling, indgå i en ny sammenhæng i en ny historie – endnu engang.

Hjemstavnsbillede(r) (efter J.Th. Lundbye), 2012

Jeg arbejder med fotografiet både som motiv og materiale, hvor delen bliver lig helheden. Dvs de enkelte billeder skaber sammen med et hav af billeder en fælles fortælling. Det greb ses i mange af mine værker bl.a. *Længe er Ikke Evigt* og *Hjemstavnsbillede(r)*, der tager afsæt i Helsingørs almennyttige boligområder, Vapnagaard og Nøjsomhed. Udover at være to multietniske områder, som er forbundet af en passage under Kongevejen, er de meget forskellige fra hinanden - og ikke mindst fra det øvrige Helsingør. Ud fra en multietnisk masse og et mangfoldigt billedmateriale, der blev indsamlet blandt beboerne i de to boligområder, skabes en art forenet hjemstavnsbillede ud fra idéen om en fælles national identitet - det danske landskab. Alle billederne i foto-mosaikken er 'samlet' til en fælles (national)historie, baseret på det dansk guldaldermaleri af J.Th. Lundbye, *To kør på en åben mark*, fra 1845.

200 x 150 cm // Kunst i det offentlige rum i boligområdet Nøjsomhed og v. Kongekajen, Helsingør. // Udsnit af værket. Mikro-fotografierne måler 1x2 cm.

The Life of the Wishing Well, 2016

I den offentlige park Abna Alquds (Sons of Jerusalem), blev lyd-installationen opført. Forskellig lyde af vand (fra havet, hellig vand, flaskevand, vandhanen, vand fra Tel Aviv, West Bank, Jaffa, Jericho m.m) optaget i Israel og Palæstina blev afspillet i højttalerne i fontæne. På *RE-Viewing Jerusalem: Under REturn Tour* blev der iblandt publikum indsamlet og optaget håb og ønsker for fremtiden.

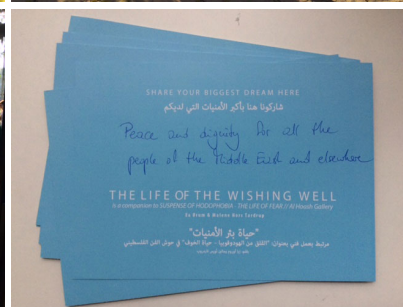
“حياة بئر الأمان”
 أصلاً سيلاً بكم في حديقته أبناء القدس والمسلم القطنى المسمى بئر الأمان
 أثناء الفتح جولة استكشاف القوس #2 بشارع "العيد" ستقوم بجمع أمياتكم
 من خلال تسجيل أصواتكم ودمجها مع صوت المياه. هذه "أصوات" من
 هنا سنتم أيضاً تسجيل صوتي مركب يمكن سماعه واستخدمه كخلفية
 الناطق للمياه العذبة الصافية حديقته أبناء القدس الذي 16 أكتوبر/تشرين
 الأول في العوات الشاهدي (الفولكلور) الأوبرا في "الأصوات" هو عبارة عن مكان
 يذهب إليه الناس للضيقة. وهذه "أصوات" من القدس التي ستتم
 إن "حياة بئر الأمان" يتم تسجيلها في القدس، القليل من اليهودوفوبيا
 حياة الخوف في عصر الفن الفلسفي

Welcome to the Abna Alquds (Sons of Jerusalem) garden and the artwork *The Life of the Wishing Well*
 // Here, at the occasion of *RE-Viewing Jerusalem #2: REturn*, we will collect dreams by recording
 your voices and adding them to the sound of water

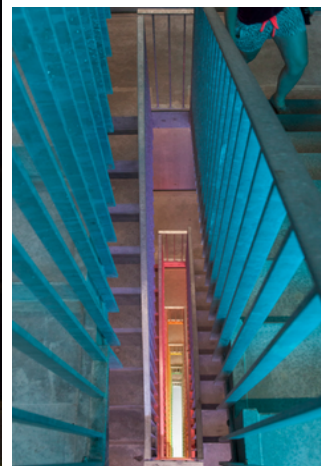
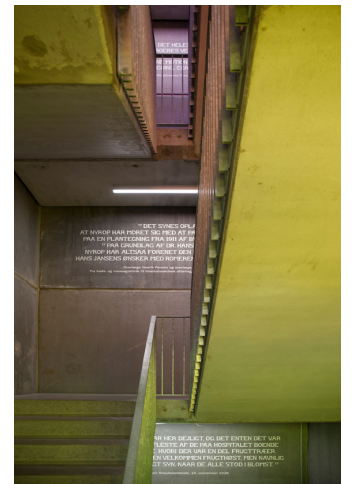
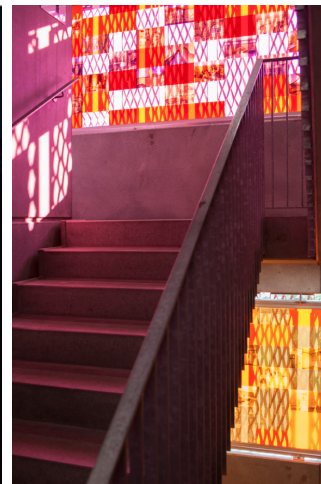
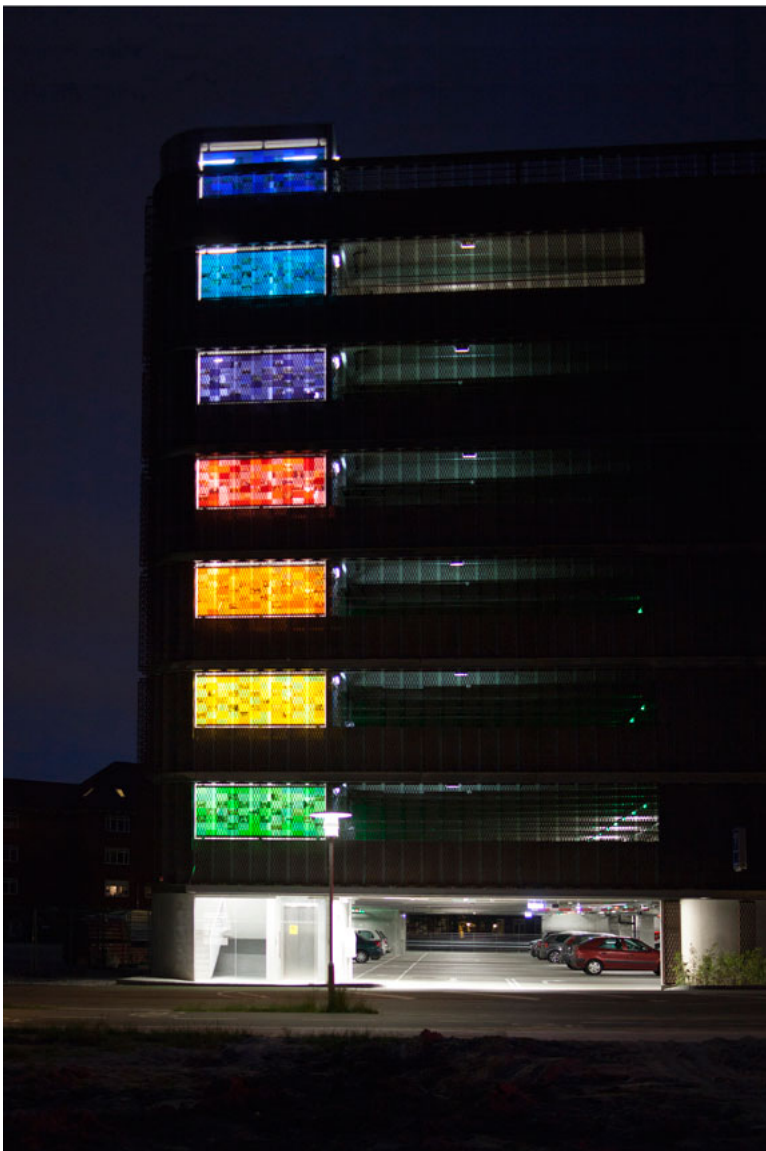
Salaam to a live recording installation, 6th of October // The final sound piece
 will be exhibited in the garden // 16th and 21st of October 2016

// In European folklore, a wishing well is a place where people make wishes
 and they might come true

THE LIFE OF THE WISHING WELL
 is a companion to *SUSPENSE OF HODOPHOBIA - THE LIFE OF FEAR* // Al Haash Gallery

Postkortene (tv og nederst i højre hjørne) blev uddelt til publikum. På kortene skulle de på deres modersmål formulere deres ønsker for fremtiden, hvorefter de indtalt ønskerne, der live blev samlet med vandlydene og afspillet i fontænen.

PERMANENT UDSMYKNING // *Længe er ikke evigt*

Kunstværket er skabt til Bispebjerg Hospitals parkeringshus. Det er et researchbaseret kunstværk, der har en lang proces med sporing af historisk materiale i arkiver bag sig. P-husets etager og betonvægge farves af mosaikvinduerne forskellige farvespil.

Vi Drog Ud - Fortællinger baseret på faktiske elementer, 2018

En kasse fundet ved et garagesalg i Søby, med vintage portrætfotografier af ærboer fra slutningen af 1800-tallet - en periode, hvor Danmark blev betragtet som et udvandringsland. I årene 1850-1920 udvandrede godt 300.000 danskere med skib over Atlanterhavet til USA. Omkring 2.000 af dem kom fra Ærø. Nogen søgte en frihed, de ikke havde herhjemme - andre flygtede fordi de var i vanskeligheder. Alle efterlod familie, hjem og fædreland - for nogles vedkommende for altid. I dag er det Danmark, der modtager indvandrere - men det er ikke længe siden, rollerne var byttet rundt.